

РИНОК інформаційних технологій все більше завоює українську глибинку. І коли раніше Інтернет належав до категорії дорогого задоволення для одиниць, то тепер "всесвітня павутина"

відноситься до суспільно необхідних благ. Бо Інтернет – це світова бібліотека опису людської діяльності в усіх галузях життя. Це – банк всепланетної інформації. І чим скоріше ми зможемо щось взяти звідти, тим швидше додамо в мережу щось своє – українську цеглинку в світову будівлю науки.

Перші кроки в освоєнні Інтернету вже робить Володимирецький колегіум. Доступ до глобальної мережі тут отримали в листопаді минулого року. І відтоді послуги електронного банку даних (в основному російських серверів) використовуються в шкільному житті. Спитаєте, де?

Так, в електронному варіанті було отримано міжнародного рівня олімпіадні завдання з математики, інформатики та фізики. Це дає змогу значно більшій частині учнів взяти участь у змаганнях обдарованих дітей. Налагоджено активні творчі зв'язки і співпрацю з сімома вузами України; учні старших класів уже зараз проходять тестування та здають вступні іспити до КПІ, РДТУ, інших вузів. Інформатика з Інтернету використовується і при підготовці

брейн-рингів та вікторин у колегіумі.

Як же вдалося відкрити Інтернет у глибинці Полісся, та ще й в одному з закладів освіти? До цих пір глобальна сітка була доступна лише Рівненській АЕС, жителям Кузнецовська та Володимире-

працює в Києві у сфері інформаційних комунікацій.

-- На яких же умовах, -- запитує, -- здійснюється доступ і хто в колегіумі працює в мережі?

-- Доступ до Інтернету, звичайно, локальний, обмежений – через міжміський

от Слава Андрієвський з 11-В, робить досить великі успіхи.

-- Хто ж платить за це не таке вже й дешево задоволення?

-- Інтернет в наш час уже необхідність. А платимо за нього з позабюджетних коштів. Колектив розуміє, що це крок уперед. Тож у перспективі – підключення кожної кафедри до сітки, створення власної WEB-сторінки. Так що ми лише починаємо освоювати "всесвітню павутину". До речі, бажали б мати доступ до мережі Інтернет колегіум надасть цю можливість – підключитися буквально за один день та отримати електронну адресу. А наша E-mail така: kolegium@aport2000.ru

... Як бачимо, рушієм прогресу є насамперед ... бажання того прогресу. Все решта -- не так і складно. І навіть сільська школа може працювати у всесвітній мережі, маючи хоч одного комп'ютера та модема. Цікава подорож. В західному регіоні Рівненщини, мабуть, лише Володимирецький колегіум має електронну пошту та Інтернет. Бо навіть кузнецовські школи з нелоганими комп'ютерними базами (у колегіумі – лише 10 більших сучасних комп'ютерів, решта -- допотопні "Ямахи") до всесвітньої мережі ще не під'єднані.

Скористайтеся досвідом

Володимирецькі піонери Інтернету

цькій РДА (буквально на цьому тижні до Інтернету підключилося й ДКТВ "Пагін").

Розповідає директор Володимирецького колегіуму Анатолій Федорович Остапенко:

-- Спочатку й ми думали, що Інтернет – то купа кабелів, які треба звідкись тягти, налагодження супутникового зв'язку, потужне технічне забезпечення і чимало іншого клопоту. Словом, задоволення не з дешевих. А як виявилося – то лише придбання модему та пошук свого провайдера (фірми, що надає доступ та Інтернет-послуги). Тож практично за лічені дні ми вже мали вихід в мережу і власну електронну поштову скриньку (E-mail). А допомогли у цій нашій ініціативі колишня учениця колегіуму Тетяна Тарасюк та її чоловік, що

зв'язок. Наш провайдер знаходиться у Рівному. А оплата за користування мережею йде через Інтернет-картки. Така картка коштує 5 доларів (є й дорожчі). Реєструється в мережі її код -- і ви маєте право на п'ять годин роботи в Інтернеті. Така система є зручнішою, ніж постійний договір з провайдером. Бо в разі невдоволення розцінками на послуги та обумовлений час доступу можна змінити провайдера – на кращих умовах співпраці.

А забезпечує роботу в мережі оператор Людмила Сад, теж випускниця колегіуму. Вчителів, які можуть працювати в електронній сітці, поки що небагато – комп'ютер під'єднано лише один. Однак учні вже знають, що таке Інтернет, а дехто, як

Сергій СКІБЧИК.